

مقایسه همجوشی فکر-عمل در اختلالات وسوسات

فکری-عملی، افسردگی، همبودی این دو اختلال و

گروه بهنجار

محمد پور فرج عمان*

عضو هیأت علمی گروه روان‌شناسی دانشگاه آزاد واحد بهشهر

چکیده

این تحقیق به منظور مقایسه وضعیت همجوشی فکر-عمل (TAF) در اختلالات وسوسات فکری-عملی، افسردگی و همبودی این دو اختلال و گروه بهنجار انجام شد. روش (چهار گروه ۲۰ نفره از اختلالات ذکر شده به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و نمره‌های TAF آنها به وسیله تحلیل واریانس بررسی شد. نتایج تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون تعییبی توکی نشان داد که گروه‌های وسوسات خالص و همبودی وسوسات و افسردگی نسبت به گروه افسرده و بهنجار در تمام خرده مقیاس‌های TAF به طور معناداری نمره بیشتری کسب کردند. در ضمن گروه همبود در TAF اخلاقی به طور معناداری نمره بیشتری نسبت به سایر گروه‌ها کسب کردند. این نتیجه بیانگر اهمیت نقش TAF در شکل‌گیری وسوسات و به خصوص TAF اخلاقی در شکل‌گیری اختلال همبودی وسوسات و افسردگی است.

کلید واژه‌ها:

همجوشی فکر-عمل، وسوسات فکری-عملی، افسردگی، همبودی وسوسات و افسردگی

مقدمه

همجوشی فکر-عمل^۱ به پدیده‌ای روان‌شناسی اشاره می‌کند، که در آن افکار و سواسی و اعمال مرتبط با آن‌ها معادل هم در نظر گرفته می‌شوند (راچمن^۲، ۱۹۹۳). تحقیقات اولیه نشان داده‌اند، که سازه TAF^۳ دو بعد اصلی دارد: TAF احتمال^۴ و TAF اخلاقی^۵. بعد احتمال معرف اعتقاد فرد به این است که فکر کردن درباره رویدادی آشفته ساز یا نامقبول احتمال وقوع آن را افزایش می‌دهد. این تعبیر که داشتن افکار و سواسی درباره اعمال منع شده و انجام دادن واقعی این اعمال از لحاظ اخلاقی معادل یکدیگر هستند TAF اخلاقی نامیده می‌شود (راچمن، ۱۹۹۷).

در گستره سوگیری‌های شناختی که درباره اختلالات اضطرابی تحقیق شده‌اند TAF در اختلال وسوس فکری-عملی به آنها توجه خاص شده است. در گستره‌ترین بررسی در نمونه بالینی که در ۶۱ بیمار OCD انجام شد بین تمام خرده مقیاس‌های TAF و پرسشنامه پادوا^۶ و فرم کوتاه پرسشنامه وسوسی-اجباری^۷ (OCI-SV) همبستگی معنا داری مشاهده شد (اینستین و منزیس^۸، ۲۰۰۴). در تحقیقت راسین^۹ و همکاران (۲۰۰۱) در ۲۴ بیمار OCD همبستگی‌های معنادار مشابهی بین مقیاس TAF و پرسشنامه وسوس فکری-عملی ماذلی به دست آمد. قوی‌ترین همبستگی بین خرده مقیاس تمیزکردن پرسشنامه ماذلی و خرده مقیاس احتمال برای خود، مقیاس TAF به دست آمد ($p < 0.05$).

برخی تحقیقات نشان دادند، که در نمونه غیر بالینی دانشجویان بین آسیب شناسی و سواس و TAF اخلاقی رابطه معناداری وجود ندارد و به نظر می‌رسد TAF اخلاقی بیشتر با علائم افسردگی رابطه داشته است (شافران و همکاران ۱۹۹۶؛ ابرامویتز^{۱۰} و همکاران، ۲۰۰۳). به نظر می‌رسد TAF با علائم افسردگی چه در بزرگسالان و چه در نوجوانان ارتباط دارد و

1. Thought-Action Fusion(TAF)
2. Rachman
3. likelihood
4. moral
5. Obsessive Compulsive Inventory-Short Version
6. Einstein & Menzies
7. Rassin
8. Abramowitz

همبستگی‌های متفاوتی در این رابطه گزارش شده است (ابراموتیز و همکاران، ۲۰۰۳؛ در نمونه نوجوانان؛ موریس و همکاران، ۲۰۰۱، $i=233$ ؛ $r=0.42$)؛ راچمن و همکاران، ۱۹۹۵، $i=38$ ؛ شافران و همکاران، ۱۹۹۶، $i=42$ ؛ $r=0.41$)。 یافته‌های این تحقیقات حاکی از آن هست، که TAF اخلاقی ممکن است با علائم افسردگی ارتباطی مستقیم‌تر داشته باشد و احتمال به نظر می‌رسد با اضطراب ارتباطی بیشتر دارد. نتایج تحقیق ابراموتیز و همکاران (۲۰۰۳) نشان می‌دهد که تنها خرد مقياس TAF اخلاقی مقياس TAF شافران و همکاران با پرسشنامه افسردگی بک رابطه دارد و این همبستگی با کنترل اضطراب خصلتی نیز همچنان معنادار است. همچنین با ثابت نگه داشتن نمره‌های افسردگی بک فقط TAF احتمال با اضطراب همبستگی دارد. این نتایج می‌تواند بیانگر این باشد که TAF احتمال ارتباط مستقیم‌تری با نشانه‌های افسردگی دارد در حالیکه TAF احتمال بیشتر با اضطراب رابطه دارد. به نظر می‌رسد TAF اخلاقی (یعنی؛ افکار غیر اخلاقی را همانند انجام دادن آن غیر اخلاقی دانستن) بیشتر با تعهدات اخلاقی شدید، گرایش‌های خودسرزنشی و شخصی سازی مسائل رابطه دارد. زیرا در اینجا از انجام دادن فعلی غیر اخلاقی نه احتمال وقوع خطری در آینده صحبت می‌شود فرد به خاطر داشتن چنین افکاری با ماهیت وسوسی (یعنی تکراری و اجتناب ناپذیر حداقل در نظر فرد وسوسی) احساس کنایه شدید را تجربه می‌کند که این احساس خود می‌تواند خلق افسرده را ایجاد کند. (برل و استراتسویک، ۲۰۰۵).

موریس^۲ و همکاران (۲۰۰۱) در تحقیقی که پیرامون بررسی وضعیت TAF در نوجوانان بهنگار و سازگار کردن مقیاس TAF برای این رده سنی در ۴۲۷ نوجوان انجام دادند به این نتیجه دست یافتند که بین TAF و اضطراب خصلتی، علائم OCD و افسردگی همبستگی معناداری وجود دارد. راسین و همکاران (۱۹۹۹) در طرح تحقیقی آزمایشی بر ۱۹ دانشآموز دبیرستانی به منظور بررسی این فرضیه که TAF در پیدایش افکار مزاحم وسوسی نقش دارد به این نتیجه رسیدند که TAF برانگیختگی افکار مزاحم را باعث می‌شود. با همچوشهای فکر و عمل ممکن است افکار مزاحم طبیعی به فرونشانی فکر^۳ مرضی تبدیل شود. به نظر می‌رسد که

1. Berle & Starcevic
2. Muris
3. Thought suppression

فرونشانی فکر در برابر افکار مزاحم شدید اثری معکوس دارد، یعنی فرونشانی افکار به جای کاهش افکار مزاحم افزایش این افکار را سبب می‌شود (وگنر^۱ و همکاران، ۱۹۸۷). راسین و همکاران (۲۰۰۰)، در تحقیقی بر نمونه غیر بالینی دریافتند که TAF احتمال بر افزایش نشانه‌های OCD تأثیری مستقیم دارد در حالی که TAF اخلاقی به نظر می‌رسد تنها نشانه‌های OCD مرتبط با جلوگیری فکر را افزایش می‌دهد. در نتیجه TAF احتمال اجبارها یا اجتناب، به عنوان روشی برای جلوگیری از پیامدهای منفی را سبب می‌شود در حالی که TAF اخلاقی که به نظر می‌رسد به طور مستقیم با پیامدهای فاجعه آمیز محتمل ارتباط ندارد گرایش به سمت فرونشانی افکار را برمی‌انگیزاند. همچو شی فکر و عمل و فرونشانی فکر به نظر می‌رسد در توسعه علائم OCD با هم در تعامل هستند به نحوی که TAF تلاش‌های فرونشانی را موجب می‌شود و فرونشانی هم خود افزایش علائم وسوسی موجب می‌شود (راسین و همکاران، ۱۹۹۹).

تحقیق حاضر وضعیت TAF در نمونه‌های بالینی شامل اختلالات وسوسی فکری عملی، افسردگی و همبودی وسوسی و افسردگی و همچنین گروه بهنجار مقایسه می‌کند تا نقش این سازه در شکل‌گیری این اختلالات مشخص شود. فرضیه‌های این پژوهش عبارتند از:

- ۱- بیماران با اختلال OCD در خرده مقیاس‌های TAF نمره بیشتری نسبت به گروه‌های افسرده و بهنجارکسب می‌کنند.

- ۲- بیماران با اختلال همبودی OCD و افسردگی در خرده مقیاس‌های TAF نمره بیشتری نسبت به گروه‌های افسرده و بهنجارکسب می‌کنند.

در این پژوهش علاوه بر بررسی فرضیه‌های فوق، با توجه به رابطه TAF اخلاقی و خلق افسرده بیماران وسوسی سوال زیر نیز بررسی می‌شود، که در ادبیات تحقیق، به آن پاسخی روشن داده نشده است:

آیا نمره TAF اخلاقی افراد با همبودی OCD و افسردگی بیشتر از گروه‌های افسرده و وسوس خالص است؟

1. Wegner
2. Rassin

روش

نمونه آماری

برای انتخاب نمونه بالینی نیز از روش نمونه گیری در دسترس استفاده شد. از اختلالات مختلف OCD، افسردگی اساسی و اختلال همبودی OCD و افسردگی هر کدام ۲۰ نفر که از اردیبهشت تا شهریور ۱۳۸۵ به بیمارستان‌های حافظ، ابن سينا و درمانگاه مطهری شهر شیراز مراجعه کرده بودند، با توجه به پرونده روان پزشکی، تشخیص روانپرداز و مصاحبه تشخیصی محقق با استفاده از مصاحبه ساختار یافته اختلالات DSM-IV (SCID)، انتخاب شدند و همچنین ۲۰ نفر گروه بهنجار از افرادی که سابقه هیچ گونه بیماری روانی نداشتن از همراهان بیماران و کارکنان مراکز درمانی ذکر شده انتخاب شدند. تحصیلات تمام افراد نمونه به منظور درک مناسب پرسشنامه در حد متوسطه به بالا بود. ملاک‌های مربوط به عوتد آزمودنی‌ها به هر یک از گروه‌های بالینی و گروه بهنجار به شرح زیر است:

الف) گروه‌های بالینی

۱. تشخیص اختلال مورد نظر در محور I از طریق مصاحبه تشخیصی با استفاده از SCID محقق بر اساس ملاک‌های تشخیصی چهارمین چاپ راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی (DSM-IV، ۱۹۹۴).
۲. گرفتن تشخیص برای اوئین بار
۳. نبود اختلالات روانی همایند دیگر
۴. نداشتن سابقه درمان دارویی بیشتر از یک هفته
۵. نداشتن سابقه روان درمانی

ب) گروه بهنجار

فقدان تشخیص هیچ گونه اختلال روانی در محور I و II از طریق مصاحبه تشخیصی محقق با استفاده از SCID بر اساس ملاک‌های تشخیصی چهارمین چاپ راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی (DSM-IV، ۱۹۹۴).

1. Structured Clinical Interview for DSM-IV

ابزار

در این تحقیق، به منظور سنجش سازه همجوشی فکر و عمل، از مقیاس همجوشی فکر و عمل تجدید نظر شده (امیر و همکاران، ۲۰۰۱) استفاده شد. مقیاس TAF اولیه شافران و همکاران سه خردۀ مقیاس را شامل است؛ TAF اخلاقی، TAF احتمال برای دیگران و TAF احتمال برای خود، اما در مقیاس همجوشی فکر و عمل تجدید نظر شده (امیر و همکاران، ۲۰۰۱) هشت خردۀ مقیاس به مقیاس TAF اولیه افروزده شده است، که دو خردۀ مقیاس کاملاً جدید و شش خردۀ مقیاس در واقع به نحوی حاصل ویرایش مقیاس قبلی هستند. خردۀ مقیاس‌های جدید عبارت هستند از: خردۀ مقیاسی که اعتقاد به این را می‌سنجد، که احتمال وقوع رویدادهای مثبت برای دیگران به وسیله افکار شخص افزایش می‌یابد. و خردۀ مقیاس دیگر اعتقاد به این را می‌سنجد، که به وسیله افکار می‌توان از وقوع آسیب جلوگیری کرد. شش خردۀ مقیاس دیگر ارزش و مسئولیتی را می‌سنجد، که فرد در هر یک از انواع افکار منفی، مثبت و دور کننده آسیب در خود احساس می‌کند. مثلاً برای یک فکر منفی همانند "اگر من فکر کنم که دوست یا آشنایی دچار تصادف شود ..." از آزمودنی خواسته می‌شود به سه سؤال در رابطه با این فکر پاسخ دهد؛ ۱. میزان احتمال این که داشتن این فکر خطر وقوع تصادف را افزایش می‌دهد. ۲. ارزشی که فرد برای این فکر، به عنوان فکری بد قائل است. ۳. میزان اعتقاد او به این که داشتن این فکر به معنای بد بودن اوست. در حقیقت در این مقیاس TAF احتمال برای دیگران به سه نوع تفکر؛ منفی، مثبت و دور کننده آسیب تقسیم شده و سپس میزان احتمال، ارزش و مسئولیتی که فرد برای هر دسته از افکار قائل است به طور جداگانه- در ۹ خردۀ مقیاس- سنجش می‌شود. این ۹ خردۀ مقیاس به همراه خردۀ مقیاس‌های TAF اخلاقی و TAF احتمال برای خود در مجموع ۱۱ خردۀ مقیاس، TAF-R را تشکیل می‌دهند. مجموع گویی‌های این مقیاس جدید ۲۷ گویی است، اما از گویی ۱۶ تا ۲۷ هر گویی به سه قسمت تبدیل می‌شود و برای هر قسمت نمره جداگانه لحاظ می‌شود. امیر و همکاران (۲۰۰۱) برای بررسی روایی همزمان همبستگی تمام خردۀ مقیاس‌ها را با پرسشنامه وسوسی- اجباری بررسی کردند نتایج نشان داد به جز خردۀ مقیاس TAF اخلاقی سایر خردۀ مقیاس‌ها همبستگی معناداری دارند. برای بررسی روایی ملاک نیز این محققان افراد با نمره‌های بالا و پایین در پرسشنامه

وسواسی- اجباری را در نمره‌های اکتسابی در هر یک از خرده مقیاس‌های TAF-R با هم مقایسه کردند نتایج نشان داد که گروه با نمره‌های بالا در پرسشنامه وسواسی- اجباری به جز در خرده مقیاس‌های TAF اخلاقی و دور کننده آسیب در سایر خرده مقیاس‌های TAF-R به طور معنا داری نمره‌های بیشتری کسب کردند. این محققان همچنین ضریب همسانی درونی تمام خرده مقیاس‌ها را از ۷۷/۰ تا ۹۶/۰ گزارش کردند. نتایج بررسی خصوصیات روانسنجی این مقیاس در ایران بدین شرح است: نتیجه تحلیل عاملی اکتسافی با استفاده از چرخش واریماکس بیانگر وجود ۸ عامل بود که ۸۰ درصد واریانس کل مقیاس را تبیین کردند. عوامل به ترتیب عبارتند از: TAF اخلاقی، احساس مسؤولیت در قبال افکار مثبت، احتمال وقوع وقایع منفی، احتمال وقوع وقایع مثبت، احساس مسؤولیت در قبال افکار منفی، احساس مسؤولیت در قبال افکار جلوگیری از خطر، احتمال جلوگیری از خطر با داشتن فکر آن و احتمال وقوع افکار دریاره خود. برای محاسبه پایایی مقیاس از روش‌های همسانی درونی، باز آزمایی با فاصله ۴ هفته بر نمونه ۳۵ نفری و تنصیفی استفاده شد. ضرایب حاصل از پایایی برای کل مقیاس به ترتیب عبارتند از: ۸۱/۰، ۶۱/۰ و ۸۲/۰. برای تعیین روایی مقیاس از روش‌های روایی همزمان و همبستگی خرده مقیاس‌ها با یکدیگر و با کل مقیاس استفاده شد. نتایج نشان دهنده روایی مطلوب این مقیاس بود (پورفوج، ۲۰۰۸).

روش اجرا

نحوه انتخاب و اجرا در گروه‌های بالینی بدین ترتیب بود که ابتدا با هماهنگی مسئولان و روانپردازان بیمارستانها و درمانگاه ذکر شده با توجه به پرونده روانپردازان و تشخیص روانپرداز بیماران به محقق معرفی می‌شدند و محقق بر اساس ملاک‌های شمول ذکر شده و مصاحبه تشخیصی گرینش نهایی را انجام می‌داد. سپس، با توضیحی مختصر در نحوه تکمیل، پرسشنامه‌ها اجرا می‌شدند. نمونه بهنجهار نیز از همراهان بیماران و کارکنان تقریباً از لحاظ تحصیلی همسن و همپایه با بیماران گزینش شده، انتخاب شدند.

روش آماری استفاده شده تحلیل واریانس یک طرفه به منظور بررسی تفاوت آماری سن و تحصیلات گروه‌های مختلف نمونه و همچنین تفاوت بین نمره‌های خرده مقیاس‌های TAF-R در گروه‌ها و به دنبال آن آزمون تعقیبی توکی را شامل بود.

یافته‌ها

جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای سن و تحصیلات نمونه بالینی را نشان می‌دهد. همان‌طور که در این جدول مشاهده می‌شود گروه‌های بالینی و گروه بهنجار مقایسه در میانگین سن و تحصیلات تفاوت معناداری با هم ندارند.

جدول ۱: میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای سن و تحصیلات نمونه بالینی

تحصیلات			سن			گروه‌ها
F	SD	M	F	SD	M	
NS	۲/۰۸	۱۱/۸۴	NS*	۶/۳۱	۲۸/۲۲	وسواس فکری - عملی
	۳/۱۹	۱۱/۱۲		۵/۹۵	۲۶/۷۳	افسردگی
	۲/۷۸	۱۰/۹۴		۴/۸۷	۲۸/۴۵	همبودی و سواس و افسردگی
	۲/۸۴	۱۲/۸۵		۶/۰۴	۲۷/۳۳	بهنجار

* Not significant

به منظور مقایسه گروه‌های وسواسی، افسردگی، همبودی و سواس و افسردگی و بهنجار در نمره کل و خرده مقیاس‌های TAF-R از تحلیل واریانس یک طرفه استفاده شد. نمونه شامل ۸۰ نفر (۲۰ نفر از هر گروه، در گروه‌های بهنجار و افسردگی ۱۰ مرد و در گروه همبود ۹ مرد و در گروه وسواس خالص ۱۱ مرد) بود. نتایج در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲: نتایج تحلیل واریانس یک طرفه به منظور مقایسه گروه‌ها در خرده مقیاس‌های TAF-R

متغیر وابسته	منبع پراکندگی	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری
TAF اخلاقی	واریانس بین گروهی	۱۲۱۴۶/۳	۳	۴۰۴۸/۷۶۷	۶۰/۳۴	۰/۰۰۱
	واریانس درون گروهی	۵۰۹۹/۵	۷۶	۶۷/۰۹۹		
احتمال وقوع افکار درباره خود	واریانس بین گروهی	۱۹۰/۳۲۸	۳	۶۳/۴۱۳	۹/۰۵۴	۰/۰۰۱
	واریانس درون گروهی	۵۰۵/۱۵۰	۷۶	۶/۶۴۷		
احتمال وقوع واقعی منفی	واریانس بین گروهی	۳۵۰/۹۳۸	۳	۱۱۶/۹۷۹	۶/۷۷۳	۰/۰۰۱
	واریانس درون گروهی	۱۳۱۲/۵۵۰	۷۶	۱۷/۲۷۰		
احساس مسؤولیت در قبال افکار منفی	واریانس بین گروهی	۱۰۳/۹	۳	۳۴/۶۳۳	۴/۰۰۵	۰/۰۱
	واریانس درون گروهی	۶۴۹/۹	۷۶	۸/۵۵۱		
احتمال وقوع واقعی مثبت	واریانس بین گروهی	۵۳۰/۱۵	۳	۱۷۶/۷۱۷	۹/۷۲۰	۰/۰۰۱
	واریانس درون گروهی	۱۳۸۱/۸	۷۶	۱۸/۱۸۲		
احساس مسؤولیت در قبال افکار مثبت	واریانس بین گروهی	۴۱۰/۲۳۷	۳	۱۳۶/۷۴۶	۴/۳۶۹	۰/۰۰۷
	واریانس درون گروهی	۲۳۷۸/۶۵۰	۷۶	۳۱/۲۹۸		
احتمال جلوگیری از خطر با داشتن فکر آن	واریانس بین گروهی	۱۹۱/۶۳۸	۳	۶۳/۸۷۹	۵/۷۳	۰/۰۰۱
	واریانس درون گروهی	۸۴۷/۲۵۰	۷۶	۱۱/۱۴۸		
احساس مسؤولیت در قبال افکار جلوگیری از خطر	واریانس بین گروهی	۳۲۴/۳۳۸	۳	۱۰۸/۱۱۳	۶/۸۷۱	۰/۰۰۱
	واریانس درون گروهی	۱۱۹۵/۸۵۰	۷۶	۱۵/۷۳۵		
نمره کل TAF	واریانس بین گروهی	۱۴۲۳۰/۱	۳	۴۷۴۳/۳۶	۵۸/۸۸۲	۰/۰۰۱
	واریانس درون گروهی	۶۱۲۲/۴	۷۶	۸۰/۵۵۷		

همانطور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود نمره‌های گروه‌های وسوسی، افسردگی، همبودی وسوسی و افسردگی و بهنجار در نمره کل و تمام خرده مقیاس‌های TAF-R تفاوت معناداری با هم دارند. برای مقایسه تفاوت جفت میانگین‌های گروه‌ها از آزمون تعییبی توکی استفاده شد. نتایج در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳: نتایج آزمون توکی به منظور بررسی تفاوت جفت میانگین‌های گروه‌هادر خرده‌مقیاس‌های TAF-R

متغیر وابسته	احتمال وقوع افکار درباره خود	احتمال وقوع واقعی منفی	احساس مسؤولیت در قبال افکار منفی
TAF			
وسوسی افسردگی			
-۰/۰۷	۰/۴۷۹۱۴	۱/۲۵	وسوسی افسردگی
۰/۰۰۱	۰/۴۷۹۱۴	-۴/۱	وسوسی همبود
۰/۰۰۱	۰/۴۷۹۱۴	-۵/۳۵	افسردگی همبود
۰/۰۱۲	۰/۴۷۹۱۴	۳	وسوسی بهنجار
۰/۳۴۴	۰/۴۷۹۱۴	۱/۷۵	افسردگی بهنجار
۰/۰۰۱	۰/۴۷۹۱۴	۸/۰۷	همبود بهنجار
۰/۰۰۱	۰/۸۲۸۱۸	۵/۲	وسوسی افسردگی
۰/۱۴۷	۰/۸۲۸۱۸	۱/۷۵	وسوسی همبود
۰/۰۰۲	۰/۸۲۸۱۸	-۳/۴۵	افسردگی همبود
۰/۰۰۱	۰/۸۲۸۱۸	۵/۲۵	وسوسی بهنجار
۰/۸۱۱	۰/۸۲۸۱۸	۰/۰۵	افسردگی بهنجار
۰/۰۰۸	۰/۸۲۸۱۸	۳/۵	همبود بهنجار
۰/۰۰۱	۱/۳۶۹۹۹۵	۴/۹۵	وسوسی افسردگی
۰/۷۰۵	۱/۳۶۹۹۹۵	۱/۱۵	وسوسی همبود
۰/۰۰۶	۱/۳۶۹۹۹۵	-۳/۸	افسردگی همبود
۰/۰۰۱	۱/۳۶۹۹۹۵	۵/۴	وسوسی بهنجار
۰/۸۲۹	۱/۳۶۹۹۹۵	۰/۴۵	افسردگی بهنجار
۰/۰۰۱	۱/۳۶۹۹۹۵	۴/۲۵	همبود بهنجار
۰/۰۰۶	۰/۷۴۱۸۰	۳/۵	وسوسی افسردگی
۰/۷۰	۰/۷۴۱۸۰	۰/۵	وسوسی همبود
۰/۰۰۸	۰/۷۴۱۸۰	-۳	افسردگی همبود
۰/۰۰۱	۰/۷۴۱۸۰	۴/۲۶	وسوسی بهنجار
۰/۷۷۹	۰/۷۴۱۸۰	۱/۷۶	افسردگی بهنجار
۰/۰۰۱	۰/۷۴۱۸۰	۴/۷۶	همبود بهنجار

ادامه جدول ۳

متغیر وابسته	احتمال وقوع وقایع مثبت	احساس مسؤولیت در قبال افکار مثبت	احتمال جلوگیری از خطر با داشتن فکر آن	احساس مسؤولیت در قبال افکار جلوگیری از خطر	TAF نمره کل
وسواس افسرده	۳/۱۵	۰/۰۰۸	۱/۶۲۱۴۳	وسواس افسرده	۵/۲۱
وسواس همبود	۰/۹	۰/۰۷۶	۱/۶۲۱۴۳	وسواس همبود	۲/۴
افسرده همبود	-۲/۸۵	۰/۰۰۵	۱/۶۲۱۴۳	افسرده همبود	-۷/۶۱
وسواس بهنجار	۳/۲۷	۰/۰۰۸	۱/۶۲۱۴۳	وسواس بهنجار	۰/۰۱
افسرده بهنجار	۰/۹	۰/۸۷۶	۱/۶۲۱۴۳	افسرده بهنجار	۱/۲
همبود بهنجار	۳/۷۷	۰/۰۰۴	۱/۶۲۱۴۳	همبود بهنجار	۸/۸۱
وسواس افسرده	۳/۹۵	۰/۰۰۴	۲/۷۱۴۵۲	وسواس افسرده	۵/۲۱
وسواس همبود	۱/۱۵	۰/۹۰۶	۲/۷۱۴۵۲	وسواس همبود	۲/۴
افسرده همبود	-۲/۸	۰/۳۰۲	۲/۷۱۴۵۲	افسرده همبود	-۷/۶۱
وسواس بهنجار	۲/۲۳	۰/۰۰۱	۲/۷۱۴۵۲	وسواس بهنجار	۰/۰۱
افسرده بهنجار	۰/۴۴	۰/۸۴۵	۲/۷۱۴۵۲	افسرده بهنجار	۴/۰۳
همبود بهنجار	۳/۴	۰/۰۰۱	۲/۷۱۴۵۲	همبود بهنجار	۰/۰۱
وسواس افسرده	۳/۲۳	۰/۰۱۷	۰/۰۵۳۶	وسواس افسرده	۵/۲۱
وسواس همبود	۰/۴	۰/۷۶۷	۰/۰۵۳۶	وسواس همبود	۱/۲
افسرده همبود	-۲/۸۳	۰/۰۲۳	۰/۰۵۳۶	افسرده همبود	-۷/۶۱
وسواس بهنجار	۴/۱۷	۰/۰۰۱	۰/۰۵۳۶	وسواس بهنجار	۰/۰۱
افسرده بهنجار	۰/۹۴	۰/۷۳۰	۰/۰۵۳۶	افسرده بهنجار	۴/۰۳
همبود بهنجار	۳/۷۷	۰/۰۰۲	۰/۰۵۳۶	همبود بهنجار	۰/۰۱
وسواس افسرده	۳/۱	۰/۰۰۶	۰/۳۴۸۱۰	وسواس افسرده	۵/۲۱
وسواس همبود	۰/۲	۰/۴۰۲	۰/۳۴۸۱۰	وسواس همبود	۲/۴
افسرده همبود	-۳/۳	۰/۰۰۶	۰/۳۴۸۱۰	افسرده همبود	-۷/۶۱
وسواس بهنجار	۳/۸۳	۰/۰۰۲	۰/۳۴۸۱۰	وسواس بهنجار	۰/۰۱
افسرده بهنجار	۰/۷۳	۰/۶۶۲	۰/۳۴۸۱۰	افسرده بهنجار	۱/۲
همبود بهنجار	۴/۰۳	۰/۰۰۱	۰/۳۴۸۱۰	همبود بهنجار	۸/۸۱
وسواس افسرده	۵/۲۱	۰/۰۰۱	۲/۲۵۷۶۱	وسواس افسرده	۵/۲۱
وسواس همبود	-۲/۴	۰/۰۰۱	۲/۲۵۷۶۱	وسواس همبود	۲/۴
افسرده همبود	-۷/۶۱	۰/۰۰۱	۲/۲۵۷۶۱	افسرده همبود	-۷/۶۱
وسواس بهنجار	۴	۰/۰۰۱	۲/۲۵۷۶۱	وسواس بهنجار	۰/۰۱
افسرده بهنجار	۱/۲	۰/۸۶۲	۲/۲۵۷۶۱	افسرده بهنجار	۱/۲
همبود بهنجار	۸/۸۱	۰/۰۰۱	۲/۲۵۷۶۱	همبود بهنجار	۸/۸۱

همانطور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود. تفاوت جفت میانگین‌ها در نمره کل TAF و خرده مقیاس TAF اخلاقی بین اختلال همبودی وسوس و افسردگی با اختلال وسوس فکری - عملی و همچنین با افسردگی و گروه بهنجار به طور معناداری به نفع اختلال همبودی وسوس و افسردگی است. به عبارت دیگر سوگیری فراشناختی TAF اخلاقی در اختلال همبودی وسوس و افسردگی به طور معناداری بیشتر از دو اختلال دیگر و همچنین گروه بهنجار است. درباره خرده مقیاس‌های احتمال وقوع افکار درباره خود، احتمال وقوع وقایع منفی، احساس مسؤولیت در قبال افکار منفی، احتمال وقوع وقایع مثبت، احساس مسؤولیت در قبال افکار مثبت، احتمال جلوگیری از خطر با داشتن فکر آن و احساس مسؤولیت در قبال افکار جلوگیری از خطر تفاوت بین جفت میانگین‌ها بین دو اختلال همبودی وسوس و افسردگی و وسوس فکری - عملی و همچنین گروه‌های افسرده و بهنجار معنادار نیست، اما نمره‌های این خرده مقیاس‌ها در هر یک از دو اختلال همبودی وسوس و افسردگی و وسوس فکری - عملی نسبت به هر یک از گروه‌های افسرده و بهنجار به طور معناداری بیشتر است.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج تحلیل واریانس یک طرفه نشان داده است که نمره‌های گروه‌های وسوسی، افسرده، همبودی وسوس و افسردگی و بهنجار در تمام خرده مقیاس‌های TAF-R TAF تفاوت معناداری با هم دارند. به منظور مقایسه تفاوت جفت میانگین‌های گروه‌ها در خرده مقیاس‌های TAF-R از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج این آزمون نشان داده است نمره‌های این خرده مقیاس‌ها در هر یک از دو اختلال همبودی وسوس و افسردگی و وسوس فکری - عملی نسبت به هر یک از گروه‌های افسرده و بهنجار به طور معناداری بیشتر است. بدین ترتیب فرضیه‌های اول و دوم تحقیق تأیید می‌شوند. این یافته‌ها با نتایج شافران و همکاران (۱۹۹۶) همسو است. در تبیین این یافته‌ها می‌توان به نظریه راچمن (۱۹۹۳، ۱۹۹۷) اشاره کرد که یکی از عوامل مهم آسیب شناختی شکل‌گیری وسوس بالینی را وجود سوگیری‌های شناختی همانند TAF می‌داند. لوپاتکا^۱ و راچمن (۱۹۹۵) دریافتند که افراد دارای مشکلات وسوسی، تصور می‌کنند تفکر آن‌ها درباره رویدادهای ناگوار احتمال وقوع این رویدادها را افزایش می‌دهد، و آن‌ها به

1. Lopatka

خاطر داشتن چنین افکاری مسئول وقوع آنها هستند و باید وقوع آنها را کنترل کنند. این در هم آمیختگی یا همجوشی فکر و عمل مسئولیت ادراک شده فرد را برای وقوع مشکلات افزایش داده و همین امر افزایش احساس گناه در فرد سبب می‌شود (راچمن، ۱۹۹۳). در واقع در هر دو حالت (اخلاقی و احتمال) بیانگر سوء‌تعییر افکار است. وقوع چنین TAF سوگیری‌های شناختی آسیب پذیری شخص را نسبت به وسوسات‌های نابهنجار افزایش می‌دهد. (راچمن، ۱۹۹۷).

از نتایج دیگر تحلیل واریانس و آزمون توکی انجام شده این است که افراد دارای اختلال همبودی وسوسات فکری-عملی و افسردگی در خرده مقیاس TAF اخلاقی نسبت به دو گروه افسرده و وسوسات فکری-عملی خالص و گروه بهنجار نمره بالاتری کسب کردند. در پژوهش‌های گزارش شده موردی که دقیقاً اختلالات وسوسات خالص، افسرده و همبود این دو اختلال را به طور جداگانه مطالعه کرده باشند به منظور مقایسه نتایج مشاهده نشده است. در تبیین این نتیجه می‌توان بیان کرد که TAF اخلاقی می‌تواند یکی از عواملی باشد که شکل‌گیری خلق افسرده در افراد وسوسی را موجب می‌شود. زیرا افراد دارای سوگیری شناختی TAF اخلاقی بالا تصور می‌کنند که صرف داشتن یک فکر غیر اخلاقی همانند انجام آن است و به یک میزان غیر اخلاقی است، در نتیجه خود را بیشتر سرزنش می‌کنند و احساس ملامت و گناه بیشتری دارند (برل و استراسویک، ۲۰۰۵) و در پی آن احساس افسردگی بر مسائل و افکار وسوسی آن‌ها اضافه می‌شود. در حالی که افرادی که بیشتر دارای سوگیری شناختی TAF احتمال هستند به سبب این که امکان وقوع افکار وسوسی خود را بیش ارزیابی می‌کنند احساس نگرانی و اضطراب بیشتری دارند. در TAF اخلاقی صحبت از برابری افکار و اعمال است ولی در TAF احتمال صحبت از احتمال وقوع افکار است. یعنی افراد دارای TAF اخلاقی در واقع این احساس را دارند که با داشتن فکری غیر اخلاقی کاری غیر اخلاقی را انجام دادند در نتیجه نسبت به داشتن چنین افکاری مسئول بوده و در رابطه با آن احساس گناه می‌کنند و به تبع این احساسات خلق افسرده در بیمار وسوسی شکل می‌گیرد. نتایج این تحقیق در واقع بیشتر مؤید نظریه راچمن (۱۹۹۳) در مورد ثانویه بودن احساس مسئولیت و احساس گناه بر همجوشی فکر و عمل است، یعنی احساس مسئولیت و احساس گناه به علت وجود همجوشی فکر و عمل ایجاد می‌شوند.

از محدودیت‌های این تحقیق حجم کم نمونه بالینی در هر گروه به دلیل کم بودن جمعیت بالینی که تمام ملاک‌های شمول ذکر شده را داشته باشند- به خصوص در اختلال وسوسات خالص- است. در ضمن ملاک تحصیلی متوسطه به بالا نیز بر دشواری جمع آوری چنین نمونه‌هایی افزود. در تحقیقات آتی بررسی نقش سازه همچو شی فکر- عمل در شکل‌گیری علائم وسوسات یا افسردگی به صورت آزمایشی پیشنهاد می‌شود تا بتوان به شواهد مستدل تری در این زمینه دست یافت.

منابع

- Abramowitz, J. S & etal, (2003). Is thought-action fusion specific to obsessive-compulsive disorder? A mediating role of negative affect, *Behaviour Research and Therapy*, 41, 1069-1079.
- Amir, N & etal, (2001). Thought-action fusion in individuals with OCD symptoms, *Behaviour Research and Therapy*, 39, 765-776.
- Berle,D & Starcevic,V, (2005). Thought Action Fusion: Future direction, *Clinical Psychology Review*, 25 , 263-284.
- Einstein, D. A & Menzies, R. G, (2004). The presence of magical thinking in obsessive compulsive disorder, *Behaviour Research and Therapy*, 42, 539-550.
- Lopatka, C & Rachman, S, (1995). Perceived responsibility and compulsive checking: An experimental analysis, *Behaviour Research and Therapy*,33, 673–684.
- Muris, P & etal, (2001). Thought-action fusion and anxiety disorders symptoms in normal adolescents, *Behaviour Research and Therapy*, 39, 843-852.
- Pourfaraj, M, Mohammadi, N & Taghavi, M, (2008). Psychometric Properties of Revised Thought-Action Fusion Questionnaire (TAF-R) in an Iranian population, *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*,39, 600-609.
- Rachman, S, (1993). Obsessions, responsibility and guilt, *Behaviour Research and Therapy*, 31, 149-154.
- Rachman, S, (1997). A cognitive theory of obsessions, *Behaviour Research and Therapy*, 35, 793-802.
- Rachman, S,& etal, (1995). Perceived responsibility: Structure and significance, *Behaviour Research and Therapy*, 33, 779-784.
- Rassin, E & etal, (1999). Thought-action fusion as a causal factor in the development of intrusions, *Behaviour Research and Therapy*, 37, 231-237.
- Rassin, E & etal, (2000). Relationships between thought-action fusion, thought suppression and obsessive-compulsive symptoms: A structural equation modeling approach, *Behaviour Research and Therapy*, 38, 889-897.
- Rassin, E& etal, (2001). The thought-action fusion scale: Further evidence for its reliability and validity, *Behaviour Research and Therapy*, 39, 537-544.
- Shafran, R, Thordarson, D. S & Rachman, S, (1996). Thought-action fusion in obsessive-compulsive disorder, *Journal of Anxiety Disorders*, 10, 379-391.
- Wegner, D. M & etal, (1987). Paradoxical effects of thought suppression, *Journal of Personality and Social Psychology*, 53, 5-13.